

dūlam un messenger à qqn. [ac. d. ou g.]. || Exciter, *agnim* le feu, Vd.

prahīta (pp. de *hi*) envoyé; || lancé [ex. une flèche]; || convenable, approprié; || apte, compétent. — S. n. sauce.

प्राहीण प्राहिणा a. (*hā*) abandonné, quitté.

प्राहृत प्राहृता n. offrande aux mauvais génies.

प्राहृप्रामि प्राहृष्यामि (*hṛṣ*) se réjouir de. || Etre joyeux.

प्राहृष्यंता m. corneille.

प्राहेणक प्राहेणका et *प्राहेलका* (*hil*) aliments et gâteaux distribués dans les jours de fête.

प्राहेलिका प्राहेलिका f. (*hil*) énigme, charade, question énigmatique.

प्राहलन् प्राहलान्ना (pp. de *hlad*) joyeux.

प्राहलन्नि f. joie.

प्राहलदा m. joie; || bruit joyeux, cris d'allégresse. || Np. d'un Dātya.

प्राहलदायामि (c. de *hlad*) réjouir. || ? éteindre.

प्राहलदाना m. np. d'un Dātya.

प्राह्व प्राह्वा a. (*hwṛ*) courbé; incliné; || au fig. appliqué, attentif.

प्राह्वयामि प्राह्वयामि (*hwē*) invoquer.

प्राक् प्राक adv. (n. de *prác*) auparavant;

en avant. || A l'est; || le matin; gr. *πρωί*.

प्राकषिक प्राकाशिका m. (*ā*; *kaś*) danseur, chef de danseuses.

प्राकाम्य प्राकाम्या n. (*ā*; *kaṃ*) condescendance à ses propres désirs; || Un des 8 attributs de Śiva.

प्राकार प्राकारा m. (*ā*; *ka*) palissade, rempart.

प्राकृत प्राकृता a. (*ā*; *ka*) vulgaire, bas, vil; || déformé [par ex. le dialecte vulgaire appelé *prācrit*]. || Conforme à la nature (*prākṛti*); naturel. — S. m. homme de caste vile.

प्राक्तन प्राक्ताना a. [f. *i*] (sfx. *tana*) antérieur; ancien; premier.

प्राक्तानakarman n. destinée.

प्राक्पालगुणी प्राक्पालगुणी f. le 11e astérisme lunaire.

प्राक्पालगुणिववा m. surn. de Vrihaspati.

प्राक्पालगुणा m. mms.

प्राग्भाव प्राग्भावा n. (*prāk*; *a* priv.; *bū*) non-existence antérieure.

प्रागल्भ्य प्रागल्भ्या n. (*pragalbhya*) rang, dignité; || confiance en soi, arrogance.

प्रागाथ प्रागथा a. qui se rapporte à un *pragātha*.

प्रागुत्तरेण प्रागुत्तरेणा adv. (*prāk*) au nord-est.

प्रागुदीची प्रागुदीची f. (*prāk*) le nord-est.

प्रागैव प्रागैवा adv. (*prāk*) à plus forte raison, Bd.

प्राग्व्योतिष प्राग्व्योतिषा m. le Kāmārūpa, np. de pays.

प्राग्भाव प्राग्भावा m. (*prāk*; *bū*) existence antérieure. || Sommet ou pic de montagne; || excellence.

प्राग्रहर प्राग्रहारा a. (*pra*; *agra*; *hṛ*) qui prend la place supérieure, principal, chef.

प्राग्रथ प्राग्रथा n. (*pra*; *agra*; *aṭ*) le dessus du lait caillé, caillé clair.

प्राग्र्य प्राग्र्या a. (*pra*; *agra*; sfx. *ya*) placé en tête, principal.

प्राग्वंश प्राग्वंशा m. (*prāk*) chambre de réunion [vis-à-vis de celle qui contient les matières de l'offrande].

प्राघात प्राघाता m. (*ā*; *han*) bataille.

प्राघार प्राघारा m. (*ā*; *ghṛ*) action d'arrosier, d'asperger.

प्राघुण प्राघुणा n. [ou ? m.] (*ghuṇ*) hôte, homme demandant l'hospitalité.

प्राघूर्णिक प्राघूर्णिका m. (*ghūrṇ*) mms.

प्राङ्ग प्राङ्गा m. (*aṅg*) sorte de petit tambour.

प्राङ्गणा प्राङ्गणा n. mms. || Cour, préau.

प्राङ्गन्याय प्राङ्गन्याया m. (*prāk*) première instance d'un procès.

प्राङ्मुख प्राङ्मुखा a. (*prāk*) qui fait face à l'orient.

प्राच् प्राच् a. (*pra*; *añc*) qu'on a devant soi; || oriental; || placé devant, en tête, premier. — S. f. *prācī* l'est, l'orient.

प्राचार प्राचारा a. (*pra*; *ācāra*) contraire aux bonnes mœurs ou aux bons usages.

प्राचर्या प्राचर्या m. écolier, élève.

प्राचिका प्राचिका f. esp. de mouche; || femelle de faucon.

प्राचीन प्राचीना a. (sfx. *ina*) placé en face; oriental; premier, ancien. — S. m. f. n. haie, mur, fossé de séparation. — S. f. cissampelos hexandra; l'herbe à la mangouste.

प्राचीनatilaka m. la Lune.

प्राचीनapanasa m. aëgle marmelos, bot.

प्राचीnabarhis m. Indra [régent de l'est].

प्राचीnamalaka m. le fruit du flacourtia calaphracta, bot.

प्राचीपति प्राचीपति m. Indra, régent de l'est.

प्राचीर प्राचीरा n. (*prāc*) haie, mur, clôture.

प्राचेतस प्राचेतसा m. Vālmīki, fils de *prācētas*.

प्राच् प्राच् m. (*prāc*) interrogateur.

प्राच्य प्राच्या a. (sfx. *ya*) oriental. — S. m. L'Orient [par rapport à la Sarasvatī].

प्राज्ञक प्राज्ञका m. berger, cocher.

प्राज्ञन प्राज्ञाना n. (c. de *aj*) aiguillon [pour conduire les animaux].

प्राज्ञायत्य प्राज्ञायत्या m. (*prājāpatya*) une des formes du mariage. || Le 1er des Vāsudēvas. || Surn. du prayāga d'Allahābad. — N. sorte de pénitence, cf. Maṇu XI, 211. || Sorte de sacrifice.

प्राज्ञित प्राज्ञित m. (*pra*; c. de *aj*; sfx. *ṭṛ*) cocher, écuyer.

प्राज्ञ प्राज्ञा a. (*prājñā*) savant; habile; sage.

प्राज्ञ्य प्राज्ञ्या a. (*pra*; *añj*) nombreux, maint.

प्राज्ञन्ति प्राज्ञन्ति a. qui fait l'*añjali*.

प्राङ्गिवाक प्राङ्गिवाका m. (*prāk*; *vi*;

vaś) magistrat [juge d'instruction?].

प्राण प्राणा a. (*pr*) plein, rempli; || lat. plenus.

प्राण प्राणा m. (*pra*; *an*) respiration; l'air aspiré, un des 5 souffles vitaux [les autres sont *apāna*, *udāna*, *vyāna* et *samāna*]; || le souffle, la vie; || le souffle du vent; || au fig. inspiration poétique, haleine; || force, pouvoir. || Myrrhe. || Brahmā. — Au pl. les 5 esprits vitaux, la vie. || Gr. *πνεύμα*. *prāṇaka* m. animal. || Etoffe, vêtement. || Celtis orientalis bot.

prāṇakarman n. fonction vitale.

prāṇāta m. (sfx. *ta*) vent. || Homme fort ou puissant.

prāṇada a. (*dā*) qui donne la vie. — S. n. eau; sang.

prāṇana n. (sfx. *ana*; ou *ni*) gosier; respiration, vie. || La syllabe *om*.

prāṇandā m. mari.

prāṇanta m. vent. || Sorte de collyre. — F. *prāṇanti* éternuellement; hoquet.

prāṇapati m. le cœur [maître de la vie].

prāṇapradā f. esp. de plante médicinale, cf. *śiddhi*.

prāṇabāṣwal m. l'océan.

prāṇabhṛt a. (*ḅṛ*) vivant.

prāṇayāmi (c. de *an*; ou dén. de *prāṇa*) rendre la vie, ressusciter.

prāṇasādman n. (*sad*) le corps.

prāṇasamā f. femme, épouse.

prāṇasamyama m. (*saṃ*; *yaṃ*) exercice religieux qui consiste à retenir son haleine.

prāṇāṇidā m. (*āṇi*; *nātā*) mari.

prāṇāyāma m. (*ā*; *yaṃ*) exercice pieux qui consiste à fermer avec le pouce une des deux narines et à respirer par l'autre [soit seule, soit par les deux alternativement].

prāṇādyūta n. (*dyu*) combat de coqs, de béliers ou d'autres animaux.

prāṇin a. qui respire, qui vit. — S. m. animal, être vivant.

prāṇimi (*pra*; *an*) respirer; aspirer, flairer; || vivre.

prāṇēca m. (*īca*) mari [par qui la femme respire].

प्राणक्षामि प्राणक्षामि (*ā*; *naṣ*) aller vers, ac. Vd.

प्राणहिता प्राणहिता f. (*pra*; *ā*; *ni*; *dā*) chaussure, soulier.

प्रातर प्रातार adv. (sfx. *tar*) le matin; cf. *prāk*.

prātarāca m. (*aṣ*) repas du matin.

prātarāgēya m. (*gā*) le chanteur-du-matin [chargé d'éveiller le prince par son chant].

prātarbōkṭṭṛ m. (*bōj*) corneille.

prātarbōjāna n. (*bōj*) repas du matin.

प्रातिपदिक प्रातिपदिका n. (*prati*; *pada*) nom sous sa forme thématique, tg.

प्रातिभाव्य प्रातिभावा n. (*prati*; *bū*) caution, le fait de se porter caution pour un débiteur.

प्रातिविक प्रातिविका a. (*prati*; *sva*; sfx. *ika*) propre, personnel.

प्रातिहार प्रातिहारा m. (*prati*; *hṛ*) charlatan; thaumaturge.

prātihāraka et *prātihārīka* m. mms.

prātihārya n. miracle, apparition miraculeuse, Bd.